

Wydaje się więc, że Instytut Informacji Naukowej i Bibliologii UMK za dwa lata ponownie będzie miejscem spotkania wszystkich badaczy zainteresowanych zagadnieniami szeroko pojętej cenzury.

Magdalena Ostrowska

uczestniczka studiów doktoranckich z zakresu bibliologii, prowadzonych na Wydziale Nauk Historycznych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu

Już po raz piąty odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Zarządzanie informacją w nauce”. Obrady odbyły się 27–28 listopada 2014 r. w Katowicach. Otwarcia imprezy dokonali reprezentanci Rady Naukowej: dr hab. Diana Pietruch-Reizes (Uniwersytet Jagielloński, dalej: UJ) oraz prof. dr hab. Wiesław Babik (UJ). Zwrócili uwagę na wieloletnią współpracę Zakładu Bibliografii i Informacji Naukowej Instytutu Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej Uniwersytetu Śląskiego i Zakładu Zarządzania Informacją Instytutu Informacji Naukowej i Bibliotekoznawstwa UJ w zakresie organizowania cyklicznej konferencji naukowej, która obchodziła w tym roku mały, dziesiąty jubileusz¹. Ponadto prof. W. Babik przypomniał rok 2000, kiedy to opublikował, najprawdopodobniej pierwszy artykuł w Polsce, poruszający tematykę zarządzania

O zarządzaniu informacją w nauce po raz piąty

DOI: <http://dx.doi.org/10.12775/TSB.2015.013>

informacją. Profesor podzielił się refleksją, iż nie myślał wtedy, że termin *zarządzanie informacją* zdobędzie taką popularność w środowisku, jaką ma dzisiaj².

Sesję plenarną poprowadził i rozpoczął swoim wystąpieniem prof. dr hab. W. Babik (UJ). Referent postawił tezę: „organizacja wiedzy jest najistotniejszym elementem procesu zarządzania informacją w nauce”. Przedstawił różne definicje organizacji wiedzy oraz wymienił sposoby tworzenia klasyfikacji wiedzy. Wystąpienie zakończyła

¹ D. Pietruch-Reizes, *Nauka jako system informacyjny. Tytułem wstępu*, [w:] *Zarządzanie informacją w nauce*, pod red. D. Pietruch-Reizes, Katowice 2008, s. 9–13.

² W. Babik, *Dostęp polskich bibliotek do światowych źródeł informacji*. „Biuletyn EBIB” [online] 2000, nr 2 [dostęp 30 czerwca 2015]. Dostępny w World Wide Web: <http://www.oss.wroc.pl/biuletyn/ebib-sp2/babik.html>.

puenta: „by zarządzać wiedzą, trzeba ją organizować”. Następne wystąpienie należało do dr hab. D. Pietruch-Reizes (UJ). Badaczka poruszyła kwestię paradygmatu e-nauki (otwartej nauki). Szczegółowo omówiła przykłady europejskich infrastruktur badawczych: CLARIN ERIC, EATRIS ERIC, BBMRI ERIC, ECRIN ERIC, Euro-Argo ERIC oraz DARIAH ERIC. Zwróciła uwagę na zakres tematyczny konsorcjów, ich cele oraz politykę dostępu. Ostatnim referentem w sesji plenarnej był dr Marcin Roszkowski z Uniwersytetu Warszawskiego [dalej: UW], który przedstawił prezentację „Otwarte dane a obieg informacji w nauce”. Opisał inicjatywę publikowania otwartych danych badawczych w modelu dystrybucyjnym, umożliwiającym szerszemu gronu badaczy ponowne wykorzystanie danych. Zaprezentował przykładowe repozytoria otwartych danych (FigShare, Dryad Digital Repository) oraz przeanalizował zasób FigShare pod względem formy otwartych danych i ich ilości dla dziedziny informatologii. W dyskusji prof. W. Babik zapytał o dostępność danych polskich naukowców, na co dr Roszkowski wymienił tylko dwa polskie nazwiska obecne w FigShare. Dr hab. Barbara Niedźwiecka reprezentująca Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego [dalej: CM UJ] poprosiła dr. M. Roszkowskiego o wskazanie innych repozytoriów otwartych danych. Dyskutant zaproponował sko-

rzystanie z metawyszukiwarki Re3-data – Registry of Research Data Repositories. Dr hab. D. Pietruch-Reizes została zapytana przez prof. W. Babika o obecność polskich instytucji w europejskich konsorcjach badawczych. Referentka odpowiedziała, iż największy udział obserwuje się w dziedzinach medycznych, jednak jest zdania, że rozwój DARIAH ERIC jest szansą dla polskich humanistów na włączenie się w działalność tego konsorcjum.

Po przerwie sesję rozpoczął referat prowadzącej dr hab. Marzeny Świigoń z Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego [dalej: UWM]) na temat dzielenia się wiedzą wśród pracowników polskich uczelni. Referentka przedstawiła wyniki badań ankietowych, które przeprowadziła wśród 1,5 tys. polskich pracowników naukowych na temat komunikacji naukowej. Wnioski płynące z analizy to zawężenie kontaktów naukowych do środowiska akademickiego bądź kilku kontaktów w obrębie dyscypliny, a także brak miejsca w systemie oceny pracowników naukowych na docenienie dzielenia się wiedzą. Z początkiem sesji uległa zmianie formuła dyskusji, która przyjęła formę pytań po każdym wystąpieniu. Dr hab. Zbigniew Osiński, reprezentujący Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej [dalej: UMCS], zapytał o sposoby weryfikacji prawdziwości ankietowanych. Badaczka stwierdziła, że ze względu na wysoki prestiż naukowy

grupy badanej nie zastosowała narzędzi sprawdzających. Dr Małgorzata Gwadera z Uniwersytetu Śląskiego [dalej: UŚ] zwróciła uwagę na hermetyczność środowiska bibliotekoznawców i informatologów oraz deprecjonowanie pracowników naukowych z innych dziedzin. W odpowiedzi pojawiło się wiele głosów przeciwnych, wskazujących, że bibliolodzy i informatolodzy mają raczej skłonności do wywyższania reprezentantów innych dziedzin nauki. Mgr Joanna Szewczykiewicz (Instytut Badawczy Leśnictwa w Sękocinie Starym, dalej: IBL) zwróciła uwagę na problem tworzenia syntezy badań. Zauważyła, że polscy badacze prowadzą analizy na wybranej grupie, brakuje natomiast projektów zakładających wieloosobowe, interdyscyplinarne badanie większych populacji. Mgr Joanna Płaszewska (UJ) spytała o różnicę w postrzeganiu technologii jako kanału komunikacji naukowej między różnymi grupami. Dr hab. M. Świgoń potwierdziła znaczące różnice, jednak zabrakło czasu na szersze omówienie rozbieżności.

Kolejny referat przedstawiła dr Małgorzata Jaskowska (UJ); w imieniu także Magdaleny Wójcik zaprezentowała temat metodologii badania rozproszonego systemu informacji edukacyjnej uczelni. Omówiła bogatą metodologię zastosowaną podczas badań interesariuszy i użytkowników zintegrowanego systemu informacyjnego Uni-

wersytetu Jagiellońskiego. Zapoznała słuchaczy z powszechną krytyką Uniwersyteckiego Systemu Obsługi Studentów [dalej: USOS], którą przedstawiają reprezentanci władz uczelni (dziekani wydziałów ds. studenckich), studenci i kandydaci na studia. Wystąpienie zapoczątkowało burzliwą dyskusję i falę krytyki wobec systemu USOS. Dr hab. Z. Osiński (UMCS) zapytał, przed czym ostrzegłaby referentka potencjalnego użytkownika USOS. W odpowiedzi dr M. Jaskowska przedstawiła zastrzeżenia techniczne najczęściej wymieniane przez grupę badawczą: zawieszenie systemu podczas migracji danych, brak komunikacji ze strony systemu, niefunkcjonalna budowa i przestarzały, zniechęcający wygląd. Na pytanie dr hab. Z. Osińskiego o to, czy system uwzględnia wszystkie sytuacje mające miejsce na uczelni, referentka odpowiedziała jednym słowem: nie. Dr hab. B. Niedźwiecka (CM UJ) zapytała, z czego wynikał dobór grup badawczych. Zwróciła uwagę, że dziekani czy starsi pracownicy naukowci w niewielkim stopniu są aktywni w systemie, za to młodszy pracownicy naukowci oraz przedstawiciele administracji uniwersyteckiej mogliby wiele wniesić do wyników badań. W odpowiedzi usłyszała, że dziekani ds. studenckich posiadali dużą wiedzę na temat niedoskonałości systemu, która pokryła się z wynikami uzyskanymi w grupie studentów. Dr Arkadiusz Pulikowski (UŚ)

wyraził zdanie dużej liczby dyskutantów, pytając: jak sprawić, żeby USOS się zmienił? Dr Jaskowska wskazała, że istnieje grupa pracowników nadzorująca rozwój systemu USOS i do niej należy zgłaszać wszelkie słowa krytyki i propozycje zmian. Mgr J. Szewczykiewicz (IBL) podzieliła się obserwacją, że dyskryminuje się osoby spoza kampusu uniwersyteckiego podczas rejestracji na przedmioty, co wynika z jej badań prowadzonych wśród krakowskich studentów. Referentka podsumowała tę konkluzję słowami: „twórcy systemu USOS twierdzą, że stworzyli dzieło idealne”. Na zakończenie dyskusji prof. dr hab. W. Babik (UJ) wskazał, że marka uczelni w badaniach ogólnopolskich znajduje się na 2. miejscu w rankingu kryteriów wyboru uczelni, co miało znaczenie w kontekście wyników pozyskanych przez badaczki wśród kandydatów UJ, którzy umieszczają markę na pierwszym miejscu.

Doktor Anna Krzemińska (Instytut Farmakologii Polskiej Akademii Nauk w Krakowie) zbadała międzynarodowe standardy gromadzenia i udostępniania dokumentacji badań naukowych. Referentka przedstawiła problematykę dokumentacji badań naukowych z dwóch perspektyw – jako elementu systemu informacji naukowej oraz jako materiału podlegającego archiwizacji. Dyskusję rozpoczęła konkluzja dr. Krzysztofa Ziolo z Biblioteki

Główniej Politechniki Śląskiej, iż naukowcy nie rozróżniają repozytorium od biblioteki cyfrowej, z czego wynika wiele problemów biblioteki akademickiej w zakresie prób dokumentowania badań naukowych pracowników uczelni. Dr hab. Z. Osiński (UMCS) zwrócił uwagę na brak rozróżnienia i problemy ze zrozumieniem danych badawczych w polskim środowisku naukowym. Twierdzi, że publikowanie otwartych badań jest nie do wykonania w Polsce i w niektórych dziedzinach, w tym humanistyce. Dr hab. B. Niedźwiecka (CM UJ) nie zgodziła się z przedmówcą. Stwierdziła, że publikowanie otwartych danych pozwoli eliminować ponawianie podobnych badań i ułatwi szersze, bardziej kompleksowe ujęcie tematów. Uważa, że problemem jest przekonanie, że otwarte dane zostaną ukradzione badaczowi, a zmiana sposobu myślenia pozwoli na raptowny rozwój nauki. Dr M. Roszkowski (UW) włączył się w dyskusję, wskazując na dwa repozytoria danych polskich, gdzie można odnaleźć różne dane badawcze, także humanistyczne. Twierdzi, że u początku drogi warto opracować wytyczne publikowania danych badawczych i tutaj powinny skupić się działania polskich pracowników naukowych. Dr hab. Z. Osiński ponownie wyraził swoje zdanie, mówiąc, że humaniści nie aplikują do programu *Horizont 2020*, gdyż boją się konieczności przygotowywania danych badawczych

w przyjętej formie. Uważa, że humanista nie ma danych badawczych, bo są to jego subiektywne opinie, a nie obiektywne dane (np. w przypadku badania tekstów źródłowych). Dr A. Krzemińska wskazała, że właśnie wytyczne programu Horyzont 2020 dają wskazówki, co może stanowić otwarte dane oraz w jaki sposób je gromadzić.

Po przerwie dr A. Pulikowski (UŚ) poruszył kwestię widoczności polskich publikacji naukowych w Internecie. Odwołał się do swojego referatu sprzed dwóch lat badającego to samo zjawisko, wskazując, że widoczne są niewielkie pozytywne zmiany w zakresie widoczności polskich publikacji w sieci WWW. Podał przyczyny pomijania dokumentów podczas agregowania wyników w wybranych narzędziach wyszukiwawczych. Dr hab. Z. Osiński stwierdził, że przyczyną braku publikacji w wynikach jest w głównej mierze złe opracowanie metryczki metadanych przez osoby zamieszczające materiał w sieci. Dr A. Pulikowski w odpowiedzi wskazał na wytyczne Google Scholar w zakresie dobrych praktyk zamieszczania materiałów naukowych w Internecie, w których brakuje informacji o konieczności opracowywania wspomnianej metryczki metadanych. Dr Stanisław Skórka (Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie, dalej: UP) spytał o związek braku obecności w Google Scholar publikacji z bibliotek cyfrowych z najpopularniejszym oprogramowaniem

do tworzenia bibliotek cyfrowych – dLibra. Referent twierdzi, że skoro inne narzędzia wyszukiwawcze widzą publikacje umieszczone w bibliotekach cyfrowych, to oprogramowanie stosowane do tworzenia bibliotek cyfrowych nie powinno stanowić problemu. Prof. W. Babik podzielił się swoim spostrzeżeniem, że kompletność wyszukiwania zależy od użytych narzędzi. Wyraził także swoje zdanie na temat umieszczania publikacji w różnych źródłach w celu podniesienia widoczności w sieci jako niezgodne z ekologią informacji.

Doktor Agnieszka Korycińska-Huras (UJ) przedstawiła algorytm wyboru indywidualnej strategii publikacyjnej w dziedzinie medycyny weterynaryjnej na podstawie badań własnych. Referentka wskazała, że pośród kryteriów wyboru miejsca publikacji własnych tekstów powinny znaleźć się takie, jak: wartość Impact Factor, długość oczekiwania na opublikowanie, prestiż czasopisma. Stwierdziła także, że w środowisku nauk weterynaryjnych pracownicy naukowcy jako naczelną i jedyne kryterium wyboru miejsca publikowania wykazują wskaźnik Impact Factor. Z uwagi na nagłą dyskusję przeniesiono do kularów.

Magister Elżbieta Sroka (UŚ) przedstawiła wyniki analizy stanu cyfryzacji w wybranych bibliotekach szwajcarskich na podstawie przeprowadzonych badań kwestionariuszowych trzech

placówek. Badaczka omówiła kilka aspektów cyfryzacji zbiorów: kryteria doboru publikacji do cyfryzacji, prawa autorskie, zaangażowanie w projekty ogólnokrajowe i większe, budżet, sprzęt i personel. Temat cyfryzacji w bibliotekach szwajcarskich również przeniesiono poza salę obrad.

Kolejną, studencką, sesję poprowadziła dr A. Korycińska-Huras (UJ), która wyjaśniła obecność tego panelu polityką Polskiego Towarzystwa Informacji Naukowej w zakresie włączania młodych pracowników naukowych w działania organizacji. Jako pierwsza przemówiła Aleksandra Sierka (UJ), która przedstawiła program zajęć wyrównawczych dla uczniów trudnych, który wdraża w bibliotece publicznej. Opisała przebieg zajęć z grupą, zwracając uwagę na metodologię i efekty poczynionych działań. Wyniki audytu serwisu Kreatywka.pl przedstawiła Magdalena Zych (UJ). Do przeprowadzenia badań studentka wykorzystała *think-aloud protocol* stosowany do testowania użyteczności. Joanna Płaszewska (UJ) również analizowała firmę Kreatywka.pl, tym razem w kontekście mediów społecznościowych. Studentka sprawdziła wizerunek firmy w *social media* i opracowała projekt promocji na potrzeby tych serwisów. Dominika Strzelec (UJ), także na zlecenie firmy Kreatywka.pl, w ramach niekomercyjnych zleceń przyjmowanych przez Instytut Informacji Nauko-

wej i Bibliotekoznawstwa UJ, dokonała analizy benchmarkingowej serwisów oferujących zajęcia rozwojowe dla dzieci w wieku przedszkolnym. Do badań wybrała 16 serwisów europejskich. Agnieszka Paszek i Joanna Kaźmierczak (UŚ) przedstawiły wybrane aspekty działalności studenckiego Koła Naukowego Bibliotekoznawców. Referentki wspomniały sylwetki opiekunów koła, publikacje jego członków, udział w konferencjach, organizację przedsięwzięć naukowych.

Kolejny dzień obrad rozpoczęła sesja prowadzona przez dr hab. Hannę Batorowską, prof. UP, a jako pierwszy wystąpił dr S. Skóra (UP). Poruszył temat katalogów bibliotecznych trzeciej generacji w kontekście analizy funkcjonowania i architektury informacji. Zaprezentował przykłady niefunkcjonalnych katalogów bibliotek akademickich, a następnie pokazał, jak wygląda OPAC trzeciej generacji zastosowany w Bibliotece UP w Krakowie, który spełnia założenie: „szukaj mniej, znajdź więcej”. Po prezentacji prowadząca sesję zapytała o negatywne aspekty wprowadzania katalogów trzeciej generacji. Referent wskazał, że największym problemem jest sprostanie kosztom zakupu nakładki na katalog, która umożliwi użytkownikowi korzystanie z narzędzi trzeciej generacji. Kolejne pytanie padło od słuchacza z sali, który spytał o kwestie prawne wdrażania OPAC 3G, np. umieszczania przy opi-

sach okładek książek pobieranych za pośrednictwem wyszukiwarki Google. Dr S. Skórka wypowiedział się tylko w kwestii katalogu Biblioteki UP, który nie implementuje okładek, tak więc nie łamie prawa autorskiego. Dr A. Puliowski (UŚ) wyraził zainteresowanie przyszłością katalogów, stwierdził, że rozwiązania w katalogach idą najczęściej w ślad za zmianami w narzędziach komercyjnych, zapytał, co w związku z tym będzie stanowiło początek czwartej generacji? Prezentujący temat przypuszczał, że w katalogach 4G pojawi się wyszukiwanie głosowe i duże możliwości personalizacyjne.

Magister Beata Chrapczyńska opowiedziała w imieniu własnym i mgr Małgorzaty Świrad (Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu) o etapach realizacji projektu „Repozytoria WIR w Bibliotece Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu”. Referentka opisała trzy etapy realizacji projektu, które określiła mianem: informacja, wiedza i repozytorium. Pokazała także, jak obecnie wygląda repozytorium na etapie wprowadzania, prezentacji i wyszukiwania danych. Dyskusje nad pozostałymi referatami prowadząca przesunęła na koniec sesji.

Kolejny referent, dr hab. Z. Osiński, prof. UMCS (UMCS) przedstawił temat: „Open access w środkowoeuropejskiej historiografii – główne kierunki rozwoju z perspektywy infor-

matologicznej”. Autor wysunął wniosek, iż bazy indeksujące czasopisma nie są miarodajne z uwagi na częste błędy i braki spowodowane czasem świadomą polityką redakcyjną baz, a niekiedy niedbalstwem redakcji czasopism. Podkreślił także pozytywne zjawisko przekształcania baz indeksujących w pełnotekstowe.

Doktor Jolanta Hys z Biblioteki Narodowej opowiedziała o pracach nad tłumaczeniem i adaptacją pliku wzorcowego Uniwersalnej Klasyfikacji Dziesiętnej [dalej: UKD]. Referentka zwróciła uwagę, że prace nad tłumaczeniem pliku wzorcowego UKD prowadzą sami bibliotekarzy, którym niejednokrotnie brakuje specjalistycznego wykształcenia, a co się z tym wiąże, pojawiają się problemy z tłumaczeniem i adaptacją symboli na język polski.

Doktor Renata Frączek (UŚ) podjęła temat bibliometrii na podstawie ilościowych badań międzynarodowych baz danych (INSPEC, SCOPUS). Badaczka przeanalizowała obie bazy pod względem obecności publikacji poświęconych tematyce bibliometrii, ze szczególnym uwzględnieniem tekstów w języku polskim i afiliowanych przez instytucje polskie.

Po przerwie mgr Łukasz Opaliński z Biblioteki Głównej Politechniki Rzeszowskiej przedstawił referat pt. „Bibliometryczny i informacyjny potencjał bazy MathSciNet Mathematical Reviews dla analizy i wyszukiwania

literatury z zakresu matematyki". Autor zwrócił uwagę na przewagę chronologicznego i geograficznego zasięgu MathSciNet nad Web of Science oraz wskazał na konieczność popularyzacji bazy wśród bibliotekarzy i informatologów, a za ich pośrednictwem także wśród naukowców z dziedziny matematyki.

Doktor Jolanta Szulc (UŚ) przedstawiła model semantycznego przetwarzania zapisów informacji – Recognition Textual Entailment [dalej: RTE]. Referentka szczegółowo omówiła model RTE, wspomniała o instytucjach zaangażowanych w jego tworzenie i rozwijanie oraz relacje leksykalno-semantyczne.

Doktor Jacek Tomaszczyk (UŚ) poruszył problematykę indeksowania hierarchicznego. Dokonał przeglądu oprogramowania do tworzenia, edytowania i opisywania dokumentów różnego typu z naciskiem na możliwości zastosowania indeksowania hierarchicznego. Wskazał na problemy z brakiem informacji hierarchicznych, które są zastępowane przez słowa kluczowe czy tagi, które nie dają tak kompleksowych możliwości wyszukiwawczych.

Magister Marcin Karwowski z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika zbadał autoinformację informatologów na stronach domowych pracowników instytutów, katedr i zakładów bibliotecznych (magistra, doktora, doktora habilitowanego, profesora zwyczaj-

nego z każdego z ośrodków bibliotecznych). Referent wysunął wnioski, iż na stronach informatologów prawie nieobecne są materiały dydaktyczne, dla których studenci byłiby skłonni zaglądać na wspomniane strony WWW, ponadto zakres merytoryczny witryn jest bardzo skromny, a aktualność informacji pozostawia wiele do życzenia.

Dyskusja skupiła się na ostatnim z wystąpień, które wywołało niemałe poruszenie wśród słuchaczy. Dr A. Pulikowski (UŚ) zwrócił uwagę na brak kompleksowych badań, które objęłyby każdego informatologa. Twierdzi, że znacząco wpłynęłoby to na wyniki badań. Referent odpowiedział, że badane serwisy stanowiły reprezentatywną próbkę ogółu badanych, a wyniki stanowią sygnalizację problemu z aktualnością i zakresem informacji, a nie mają na celu oceny konkretnych pracowników. Dr hab. Z. Osiński (UMCS) wyraził opinię, że nie widzi konieczności odsyłania ze strony domowej pracowników do zasobów dydaktycznych zamieszczonych w specjalnych systemach ogólnouniwersyteckich. Mgr M. Karwowski wskazał jednak, że badanie miało pokazać, jakie informacje dostępne są bezpośrednio ze stron domowych pracowników, stanowiących wizytówkę danego pracownika, na których ma on szansę zadbać o aktualność i kompletność informacji. Referenta poparł prof. W. Babik (UJ), który stwierdził, że referat ukazuje powszechny problem

nieaktualności informacji na stronach pracowników ośrodków biblioteczno-zawodowych oraz polecił, aby słuchacze skupili się na aktualizacji własnych stron domowych.

Po przerwie sesję otworzyła dr R. Frączek (UŚ), zapowiadając pierwszy referat mgr Ewy Dobrogowskiej-Schlebusch i dr hab. B. Niedźwieckiej (CM UJ), który obejmował tematykę negatywnych konsekwencji funkcjonowania zamkniętego modelu komunikacji naukowej na przykładzie analizy zachowań informacyjnych rodziców dzieci autystycznych. Referentka mgr E. Dobrogowska-Schlebusch, na podstawie analizy literatury o zachowaniach informacyjnych rodziców dzieci autystycznych, wskazała na problem niedostępnej wiedzy naukowej, zamkniętego modelu komunikacji naukowej i niepublikowanie pełnych wyników badań, co ma ogromne znaczenie dla strategii radzenia sobie ze stresem rodziców poprzez zdobywanie informacji o chorobie. Serię referatów autorstwa pracowników Centralnego Instytutu Ochrony Pracy [dalej: CIOP] rozpoczął mgr Witold Sygocki tematem: „Zagadnienia ochrony człowieka w środowisku pracy w międzynarodowych bazach bibliograficznych”. Autor dokonał analizy międzynarodowych baz bibliograficznych (Web of Science, Scopus) pod względem obecności publikacji odpowiadających zapytaniu *occupational safety and health*. Wska-

zał różnicę w indeksowaniu różnych materiałów przez bazy. Mgr Agnieszka Młodzka-Stybel CIOP przedstawiła wyniki pilotażowego badania ankietowego, przeprowadzonego wśród czytelników Biblioteki CIOP. Badaczka zapoznała słuchaczy z wybranymi wynikami dotyczącymi kwestii wyszukiwania informacji w udostępnianych zasobach informacyjnych. Mgr Barbara Szczepanowska (CIOP) skupiła się w badaniach na upowszechnianiu krajowych i zagranicznych informacji tematycznych na przykładzie kampanii związanej ze Światowym Dniem Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy, inaczej określanym Międzynarodowym Dniem Ofiar Wypadków przy Pracy i Chorób Zawodowych. Mgr Marek Późniak (CIOP) omówił prezentację dokumentów Biblioteki CIOP na urządzeniach mobilnych. Referent opisał działania CIOP w zakresie pozyskiwania dokumentów cyfrowych, ich przetwarzania i prezentacji w wybranych formatach zapisu (PDF, EPUB, DjVu). Mgr Agnieszka Goszczyńska (Biblioteka Uniwersytetu Łódzkiego) opisała dobre praktyki Uniwersytetu Łódzkiego [dalej: UŁ] w zakresie otwartych kanałów komunikacji naukowej w społeczności akademickiej, takie jak Repozytorium UŁ, Platforma Czasopism Wydziału Ekonomiczno-Socjologicznego, Wydawnictwa Naukowe UŁ z otwartym dostępem do treści, badania ankietowe pracowników nauko-

wych UŁ. Dr Justyna Adamus-Kowalska (UŚ) poruszyła temat informacji publicznej jako źródła do badań naukowych. Badaczka zapoznała słuchaczy z obowiązującymi aktami prawnymi, omówiła narzędzia i metody pozyskiwania informacji publicznych dla celów naukowych. Wymieniła cele społeczne i dowodowe jako potencjalny sposób wykorzystania danych, jednocześnie wskazując na nierzadkie przypadki ograniczeń w dostępie do informacji i odmowy udostępnienia żądanych zasobów. Jako ostatnia referentka wystąpiła dr Anna Matysek (UŚ), która opowiedziała o otwartych czasopiśmie w naukach humanistycznych na przykładzie analizy czasopism bibliologicznych i informatologicznych. Dr A. Matysek zaczęła od omówienia modeli publikowania *open access*, a następnie przedstawiła wyniki wyszukiwania czasopism dziedzinowych w bazach Arianta, ISSN, DOAJ, Journals for free, OAJSE. Wysunęła wnioski, że przybywa otwartych czasopism z zakresu bibliologii i informatologii, jednak nie wszystkie są widoczne w bazach otwartych czasopism.

Profesor D. Pietruch-Reizes (UJ), podsumowując konferencję, zauważyła, że większość referatów poruszała tematykę otwartego dostępu. Prof. W. Babik (UJ) dodał, iż stwierdzeniem kluczowym dla wszystkich wystąpień było zarządzanie informa-

cją. Przypomniał również o współpracy ośrodków bibliotekoznawczych Uniwersytetu Jagiellońskiego i Uniwersytetu Śląskiego, której skutkiem jest organizacja piątej, jubileuszowej konferencji naukowej z coraz szerszym gronem prelegentów i słuchaczy. Organizatorzy zwrócili uwagę także na nowe obszary tematyczne pojawiające się na piątej konferencji (informacja medyczna), bardziej obszerne dyskusje, rosnący poziom jakości wystąpień oraz obecność studentów-referentów. Spotkanie zakończył wniosek, iż tematyka zarządzania informacją w nauce nie została wyczerpana, co wskazuje na konieczność organizacji kolejnej konferencji. Omówienie problematyki w szerszej perspektywie można przeczytać w poszczególnych numerach kwartalnika „Praktyka i Teoria Informacji Naukowej i Technicznej” oraz publikacjach pokonferencyjnych³.

Marcin Karwowski

uczestnik studiów
doktoranckich z zakresu bibliologii,
prowadzonych na Wydziale Nauk
Historycznych Uniwersytetu Mikołaja
Kopernika w Toruniu

³ A. Łakomy, D. Sochocka, *III Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Zarządzanie informacją w nauce” (Katowice, 15–16 grudnia 2010 r.)*. „Nowa Biblioteka” 2011, nr 1, s. 171–177.